

Arrest

nr. 271 683 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. DUCHEZ *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker, S.S.B.H., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Irakees staatsburger, geboren op 1 januari 1979 in Sinjar. U hangt het jezidi geloof aan. U ging slechts een jaar naar school en werkte als arbeider in Irak.

In 2003 trouwde u met uw vrouw S.B.A.A. (CGVS X, O.V. X). Jullie hebben samen vier kinderen: uw dochters Sa. (°15/12/2003), Ja. (°04/12/2009) en Je. (°05/10/2019) en zoon K. (°01/06/2005).

In augustus 2014 begon Daesh aan een grote etnische zuiveringsactie tegen de Jezidi's. Ze vielen de Jezidi dorpen in uw regio aan. U stuurde uw vrouw en kinderen naar Syrië, maar bleef zelf in Irak. Toen

Daesh enkele dagen later naderbij kwam, vluchtte u naar de Sinjar berg. Wanneer u van de Sinjar berg naar Syrië vluchtte, werd het konvoi waarin u reisde aangevallen. Het voertuig waarin u zat kantelde onderweg. Van de 50 personen die in het voertuig zaten, overleefden er maar 5 deze aanval. Uzelf raakte zwaar gewond en werd in Syrië geopereerd. U en uw familie woonden hierna in een vluchtelingenkamp Sharya in provincie Dohuk.

In september 2017 verlieten jullie Irak. Jullie reisden via Turkije naar Griekenland, waar jullie op 23 september 2017 aankwamen. Op 19 november 2017 werden uw vingerafdrukken geregistreerd. U en uw familie verbleven in het Diavata vluchtelingenkamp in Thessaloniki. Daar vreesde u voor uw veiligheid omdat u als Jezidi zou kunnen worden geviséerd door aanhangers van Daesh. Na een verblijf van 6 of 7 maanden in Griekenland werd u en uw familie internationale bescherming verleend. Korte tijd voor jullie vertrek uit Griekenland ontvingen jullie reispassen. Na het verkrijgen van de passen werd uw leefloon stopgezet.

Op 19 juli 2019 reisden jullie op legale wijze van Griekenland naar België. Jullie gingen verder naar Duitsland, waar jullie vingerafdrukken werden geregistreerd op 23 juli 2019 en waar u en uw familie een verzoek tot internationale bescherming indienden. In Duitsland ontvingen jullie een negatieve beslissing. In juli 2020 verlieten jullie Duitsland en reisden jullie naar België. Op 28 juli 2020 dienden jullie voor de eerste maal een verzoek tot internationale bescherming in België in.

In het kader van dit verzoek tot internationale bescherming verklaarden jullie dat er in het opvangcentrum in Griekenland Daesh-leden aanwezig waren. Jullie vrezen bij terugkeer naar Griekenland voor jullie leven omwille van de aanwezigheid van Daesh-leden daar. U en uw vrouw haalden eveneens aan dat jullie in Griekenland geen werk konden vinden, dat jullie kinderen niet naar school gingen en dat jullie er geen medische verzorging kregen.

Ter staving van jullie verzoek tot internationale bescherming legden jullie volgende documenten voor: de identiteitskaarten van u, uw vrouw en jullie drie oudste kinderen, de nationaliteitsbewijzen van u, uw vrouw en jullie drie oudste kinderen, jullie huwelijksakte, de geboorteakte van uw jongste dochter Jenny, een medisch attest van in Irak, twee psychologische attesten waaruit blijkt dat u in België opgevolgd wordt, een psychologisch attest op naam van uw vrouw, een attest van de miskraam van uw vrouw en drie foto's die de miskraam van uw vrouw aantonen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verklaarde dat u het psychologisch moeilijk heeft, enorm verdrietig bent, zich identiteitsloos voelt,.... Omwille van uw psychologische moeilijkheden zou u regelmatig het bewustzijn verliezen (CGVS S.S.B.H. p. 6-7). U legde tevens een psychologisch attest voor waarin staat dat u psychologische moeilijkheden hebt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud gevoerd met een protection officer met expertise in het interviewen van kwetsbare personen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van uw onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek tijdens het onderhoud dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit uw verklaringen (CGVS S.S.B.H. p. 3) en uit de Eurodac hit die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere

kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstige vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over de duur van jullie gezamenlijke verblijf in Griekenland en de omstandigheden waarin jullie in Griekenland hebben verbleven.

*Zo blijkt uit de Eurodac hits, die aan jullie administratief dossier werden toegevoegd, dat uw vingerafdrukken genomen werden in Thessaloniki op **19 november 2017** en in Duitsland op 23 juli 2019. De vingerafdrukken van uw vrouw werden echter genomen op **30 juli 2018** in Thessaloniki en op 23 juli 2019 in Bochum in Duitsland (zie Eurodac hits, administratief dossier). Toch verklaren zowel u als uw vrouw dat jullie samen naar Griekenland zijn gereisd en samen een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend in november 2017 (CGVS S.S.B.H. p. 3, 14, CGVS S.B.A.A. p. 3). Na confrontatie met de resultaten uit de Eurodac hit hielden u en uw vrouw vol dat jullie samen waren gereisd en samen een verzoek tot internationale bescherming hadden ingediend (CGVS S.S.B.H. p. 14, CGVS S.B.A.A. p. 3). Uw vrouw verklaarde dat u een dag na haar uw interview had gehad (CGVS S.B.A.A. p. 3). Uzelf hield vol dat jullie samen een verzoek tot internationale bescherming hadden ingediend, dat u zich die dag nog goed herinnerde en dat uw vrouw toen zwanger was. Later paste u uw verklaringen aan en zei u dat uw vrouw niet zwanger was (CGVS S.S.B.H. p. 14). Het CGVS acht het niet mogelijk dat uw vrouw reeds in november 2017 een verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend en dat er pas een Eurodac hit zou zijn geregistreerd in juli 2018. Deze Eurodac hits doen bijgevolg vermoeden dat u en uw vrouw niet tegelijkertijd naar Griekenland zijn gereisd en jullie dan ook bewust geen zicht geven op jullie reis naar Europa en de situatie waarin jullie in Griekenland hebben verkeerd.*

Daarenboven spreken u en uw vrouw elkaar tegen met betrekking tot de verschillende plaatsen waar jullie in Griekenland zouden hebben overnacht. Zo verklaarde uw vrouw aanvankelijk dat jullie meerdere keren buiten (het opvangkamp) sliepen bij kennissen en kameraden. Wanneer uw vrouw echter concreet werd gevraagd bij wie en hoe vaak jullie daar overnachtten, paste ze haar verklaringen aan en vertelde ze dat jullie slechts één keer bij vrienden in Thessaloniki de nacht doorbrachten (CGVS S.B.A.A. p. 4). Uw vrouw verklaarde verder dat jullie buiten sliepen als er problemen waren in het opvangcentrum. Jullie zouden meerdere keren voorbijgangers op straat hebben aangesproken om te vragen of jullie bij hen mochten logeren. Soms stemden de mensen hierin toe (CGVS S.B.A.A. p. 4). Uzelf verklaarde dat jullie bij problemen soms achter het kamp op de grond tussen de bomen sliepen, maar niet bij andere mensen. U zou, buiten vier dagen waarin u bij vrienden in Thessaloniki doorbracht, nooit bij andere mensen de nacht hebben doorgebracht. Gevraagd of uw vrouw en kinderen ooit ergens anders, bij anderen de nacht hadden doorgebracht verklaarde u dat jullie soms in de caravan van andere vluchtelingen sliepen, Koerden uit Iran. Jullie zouden echter nooit aan andere mensen of onbekenden hebben gevraagd of jullie bij hen mochten overnachten (CGVS S.S.B.H. p. 12-13). Wanneer u geconfronteerd werd met de verklaringen van uw vrouw, vertelde u dat uw vrouw misschien bedoelde dat zij in het centrum elders verbleef. Verder herhaalde u dat u maar één keer buiten het centrum had overnacht, en dat het zou kunnen dat u hier niet bij aanwezig was (toen uw vrouw elders verbleef) (CGVS S.S.B.H. p. 13). Het lijkt echter niet geloofwaardig dat u niet zou weten waar of bij wie uw vrouw de nacht doorbracht. Deze inconsistente verklaringen doen wederom vermoeden dat u en uw vrouw geen zicht bieden op de precieze omstandigheden waarin jullie in Griekenland verbleven, teneinde jullie kans op het verkrijgen van internationale bescherming elders in de EU te vergroten.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat jullie niet aannemelijk maken dat jullie in Griekenland werd vervolgd of zullen worden vervolgd omwille van jullie geloof.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland voor uw leven omwille van het feit dat er in de kampen verschillende Daesh aanhangers zouden hebben gewoond. U vreest dat deze Daesh-aanhangers in Griekenland dezelfde gruwelijkheden tegen Jezidi zullen begaan als in Irak en dat u als Jezidi nergens in Griekenland zult worden aanvaard.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde over de problemen die u kende omwille van het feit dat u Jezidi bent. Hoewel u tijdens uw onderhoud op de DVZ expliciet verklaarde dat u in Griekenland met de dood werd bedreigd toen de mensen in het opvangcentrum wisten dat u Jezidi was (CGVS vragenlijst S.S.B.H. nr. 3.4), verklaarde u tijdens uw onderhoud op het CGVS dat u niemand buiten uw assistent in Griekenland zou hebben durven vertellen dat u Jezidi was. U verklaarde meer bepaald: "Moesten ze geweten hebben dat ik yezidi was dan zouden ze van mijn bloed gedronken hebben" (CGVS S.S.B.H. p. 4), waaruit dan ook kan worden afgeleid dat niemand op de hoogte was van uw religieuze overtuiging. Deze verklaring is tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde tijdens uw onderhoud op de DVZ. Nergens uit het uit de verklaringen van u en uw vrouw tijdens jullie persoonlijk onderhoud bij het CGVS bleek dat jullie effectief concrete problemen hebben gekend in Griekenland omwille van jullie geloof.

De verklaring dat u overal in Griekenland gezien zou worden als ongelovige en dat uw familie niet aanvaard zouden worden omdat jullie geen moslims zijn (CGVS S.S.B.H. p. 6), houdt geen steek. Griekenland is immers een lid van de Europese Unie, waar in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Er kan niet worden ingezien waarom u in Griekenland door autoriteiten of door Griekse medeburgers niet zou worden 'aanvaard' omwille van het feit dat u geen moslim bent. Waar eventueel nog kan worden aangenomen dat er in het opvangcentrum door bepaalde verzoekers om internationale bescherming negatief wordt gekeken naar Jezidi, dient te worden opgemerkt dat dergelijke problemen zich situeren in een welbepaalde context, waar jullie zich als begunstigden van internationale bescherming aan konden onttrekken door zich buiten de collectieve opvangstructuren te vestigen.

Verder verklaarde u dat uw kinderen in Griekenland niet naar school gingen (CGVS S.S.B.H. p. 4), dat uw leefloon werd stopgezet, dat u geen medische verzorging kreeg (CGVS S.S.B.H. p. 7, 12) en dat u er geen werk vond (CGVS S.S.B.H. p. 5, 9).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Wat betreft uw verklaring dat jullie werden gevraagd om het opvangcentrum te verlaten en dat uw leefloon werd stopgezet nadat jullie reispassen ontvingen (vlak voor jullie vertrek uit het land) en, dient te worden opgemerkt dat het bepalen van de modaliteiten voor het toekennen van (financiële) steun voor begunstigden van internationale bescherming een soevereine beslissing is van de Griekse autoriteiten. U toont niet aan dat u en uw vrouw in Griekenland als begunstigden van internationale bescherming niet in staat zouden zijn om, gebruik makend van de rechten waarover jullie beschikken, in jullie levensonderhoud te voorzien. Hoewel u en uw vrouw t.a.v. het CGVS vertelden dat jullie verschillende keren naar werk gingen zoeken – u zocht werk in cafés en restaurants (u zei dat u naar

'elke plaats en elke zaak in Thessaloniki' was geweest), maar ook bij verschillende NGOs en bij de VN; terwijl uw vrouw werk zocht als naaister) – dient te worden opgemerkt dat jullie deze beweerde herhaaldelijke pogingen om werk te zoeken in Griekenland niet staven aan de hand van documenten.

*Jullie verklaringen bij het CGVS over jullie doorgedreven zoektocht naar werk lijken ook moeilijk verzoenbaar met jullie eerdere verklaringen bij de DVZ over dit onderwerp. Zo verklaarde u tijdens uw onderhoud op de DVZ dat u niet **kan** werken omdat u geopereerd werd aan de onderkant van uw rug (DVZ vragenlijst S.S.B.H. nr. 28). Ook uw vrouw verklaarde t.a.v. de DVZ dat u niet **kan** werken omwille van rugklachten en dat jullie zonder financiële steun niet konden overleven. Jullie verklaarden niets over veelvuldige pogingen tot werk die zonder resultaat waren gebleven. In dit verband dient ook opgemerkt te worden dat u, wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar Griekenland, u niets zei over fysieke beperkingen die het voor u onmogelijk zouden maken om te werken. U vertelde slechts dat u geopereerd was in Syrië (CGVS S.S.B.H. p. 6-7). U zou in Griekenland veelvuldig werk hebben gezocht. U zou ook bij de VN om werk hebben gevraagd. Zij zouden u hebben gezegd dat er geen werk voor u was en u dacht dat het was omwille van de operatie die u had ondergaan (CGVS S.S.B.H. p. 9). Uw vrouw verklaarde t.a.v. het CGVS dat u wel kon werken, maar geen zwaar werk kan uitvoeren (CGVS S.B.A.A. p. 8). U toont dan ook niet aan dat u omwille van uw fysische klachten nergens in Griekenland werk zou kunnen vinden. Jullie uiteenlopende beweringen over uw mogelijkheid om te werken en pogingen om werk te vinden, roepen ook vragen op over de oprechtheid van jullie verklaringen over dit punt.*

Verder is het opvallend dat u, wanneer u tijdens uw onderhoud op de DVZ gevraagd werd naar uw vrees in Griekenland, u enkel sprak over uw vrees voor de extremistische moslims daar. U repte met geen woord over andere moeilijkheden (CGVS vragenlijst S.S.B.H. nr. 3.4 en 3.5). Indien de moeilijke situatie op vlak van werk, school, huisvesting en gezondheidszorg eveneens een reden was voor uw familie om uit Griekenland te vertrekken, kan verwacht worden dat u hier toen reeds over sprak. Het feit dat u naliet dit te doen, plaatst dan ook twijfels bij de ernst van de door u voorgehouden problemen.

Met betrekking tot uw medische - psychische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar u en uw vrouw aanhaalden dat uw kinderen niet naar school gingen in Griekenland, dient opgemerkt te worden dat er wel een school beschikbaar was in het opvangcentrum, maar dat u uw kinderen hier niet naartoe wilde sturen uit schrik dat hen iets zou kunnen overkomen omwille van hun geloof (CGVS S.S.B.H. p. 4, CGVS S.B.A.A. p. 7). Hieruit blijkt echter niet dat jullie kinderen niet de mogelijkheid zouden hebben gehad om in Griekenland naar school te gaan. Jullie tonen evenmin aan dat jullie kinderen elders, buiten het opvangcentrum, in de onmogelijkheid zouden verkeren om school te lopen.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan voorgaande appreciatie. De geboorteakte van uw dochter Jenny, uw huwelijksakte en de identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van u, uw vrouw en kinderen K., Ja. en Sa. bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet worden betwist.

Uzelf legde een medisch attest voor uit Irak en twee psychologische attesten, opgesteld in België. Uit het medisch attest opgesteld in Irak bleek dat u een geschiedenis had van aanvallen waarbij u viel en u sociale en psychologische hulp nodig had. In het medisch attest, opgesteld op 6 mei 2021 werd geschreven dat u zeven keer op consultatie kwam bij een psychotherapeut. Er werd gesteld dat u symptomen van gegeneraliseerde angst hebt die zich manifesteren in een gevoel van uitputting, vermoeidheid, mentaal herkauwen, prikkelbaarheid, slapeloosheid en nachtmerries evenals constante stress als gevolg van uw situatie als asielzoeker en de duur van uw procedure. Psychologische ondersteuning werd opgestart en zou moeten worden onderhouden. U zou psychisch kwetsbaar zijn en zorg en specifieke ondersteuning nodig hebben.

Uw vrouw legde een medisch document voor dat haar miskraam attesteert, samen met drie foto's die werden genomen thuis en in het ziekenhuis en een attest van Fedasil waaruit blijkt dat zij medische zorgen kreeg. Gevraagd waarom zij deze attesten had meegenomen, verklaarde ze dat ze hiermee wou aantonen dat ze hier in België niet de nodige zorg had gekregen en haar kind niet kon worden gered

(CGVS S.B.A.A. p. 10). Hoewel het CGVS de miskraam van uw vrouw betreurt, dient opgemerkt te worden dat deze medische documenten niets zeggen over jullie situatie bij terugkeer naar Griekenland. Uw vrouw stuurde na het onderhoud op het CGVS eveneens een attest door opgesteld door een klinisch psychologe op 20 juni 2021 (ongeveer twee weken na het onderhoud op het CGVS). In dit rapport wordt gesteld dat uw vrouw één keer op psychotherapeutisch consult is geweest. Volgens dit rapport vertoont uw vrouw rouwsymptomen die zich uiten in een gevoel van uitputting, vermoeidheid, mentaal herkauwen en permanent psychisch lijden dat ervoor zorgt dat ze zich in zichzelf terugtrekt. Uw vrouw zou in een staat van shock verkeren, een diep ongemak voelen, frustratie, een gevoel van onrechtvaardigheid en waardeloosheid, migraine en een beklemd gevoel op borst en keel hebben. Uw vrouw is psychisch kwetsbaar en heeft zorg en specifieke ondersteuning vereist.

Hoewel er indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van u en uw vrouw, omwille van jullie mentale en fysieke gezondheidstoestand, tonen jullie niet aan dat jullie bijzondere kwetsbaarheid het jullie dermate moeilijk zou maken om jullie staande te houden en zelfstandig jullie rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat jullie zouden terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

In het licht hiervan dient opgemerkt te worden dat u in staat was de reis van Griekenland naar België zelf te regelen (middels hulp van een reisbureau) (CGVS S.S.B.H. p. 8), dat u en uw vrouw naar eigen zeggen op verschillende plaatsen werk gingen zoeken, dat u hulp zocht bij NGO's en de Verenigde Naties,... (CGVS S.S.B.H. p. 9), wat erop wijst dat jullie over een aanzienlijke matezelfredzaamheid beschikken. Verder blijkt dat u een zus heeft in Duitsland (CGVS S.S.B.H. p. 9) die u volgens uw vrouw financieel hielp met het aankopen van tickets (CGVS S.B.A.A. p. 9) en dat jullie en jullie kinderen bevriend waren met een Griekse vader en dochter, waar jullie op een gegeven moment zelfs vier dagen mochten overnachten (CGVS S.B.A.A. p. 4, CGVS S.S.B.H. p. 5), wat erop duidt dat u er in Griekenland niet alleen voor stond en op steun van anderen kon rekenen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster, S.B.A.A., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Irakees staatsburger, geboren op 1 januari 1987 in Sinjar. U hangt het jezidische geloof aan. U ging niet naar school en werkte in Irak als naaister.

In 2003 trouwde u met uw man S.S.B.H. (CGVS 20/14771, O.V. 9.095.749). Jullie hebben samen vier kinderen: uw dochters Sa. (°15/12/2003), Ja. (°04/12/2009) en Je. (°05/10/2019) en zoon K. (°01/06/2005).

U baseerde zich voor uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde feiten als uw man S.S.B.H., waardoor dan ook naar diens relaas verwezen kan worden:

"[...]"

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek tot internationale op dezelfde motieven als uw man S.S.B.H. (CGVS 20/14771, O.V. 9.095.749). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming is het CGVS overgegaan tot een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Bijgevolg kan in uw hoofde dezelfde beslissing worden genomen.

De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

"[...]"

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Irak."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift het volgende middel aan:

"Schending van artikelen 1 en 23 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953; van artikel 3 van het EVRM, van artikelen 1, 4, 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 49, en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gelezen in overeenstemming met artikelen 4.3, 20 (en volgende), 26, 29, 30, 32 en 34 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; gelezen in overeenstemming met artikelen 10, 33, 38 en 46 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, en van artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981."

Ze ontwikkelen dit middel als volgt:

• Aangaande de aankomst van verzoekers in Griekenland

Verzoekers bevestigen dat ze op hetzelfde moment in Griekenland zijn aangekomen en op hetzelfde moment internationale bescherming hebben aangevraagd. Hoewel de databank Eurodac anders aangeeft, moet er rekening mee worden gehouden dat deze fouten kan bevatten (in dezelfde zin - zien zaak « CCE 243.339/I »). Verzoekers hadden geen reden om te liegen over de datum van hun aankomst in Europa. Temeer daar verzoekers in november 2017 in Griekenland zijn aangekomen en 6 of 7 maanden na hun aankomst bescherming hebben gekregen. Het is daarom onwaarschijnlijk dat Mevrouw S.B.A.A. pas in juli 2018 om internationale bescherming heeft verzocht. Het zou voor het CGVS gemakkelijk zijn geweest om deze informatie te verifiëren. Hoe dan ook, dit argument is overbodig met wat volgt.

• Aangaande het verschil in behandeling tussen vluchtelingen en Griekse onderdanen

Volgens artikel 33 §2 a) van Richtlijn 2013/32: [...].

Artikel 57/6 §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt nu dat : [...]

Deze bepalingen voorzien slechts in een optie (geen verplichting), en moeten worden geïnterpreteerd en toegepast in overeenstemming met de grondrechten die worden gewaarborgd door het Handvest van de grondrechten van de Unie en door het EVRM (RvV - arrest nr. 211.083 van 17 oktober 2018).

Volgens artikel 23 het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen : [...].

Artikel 20 van het Handvest van de grondrechten waarborgt de gelijkheid van personen voor de wet en artikel 21 verbiedt [...].

Artikel 3 van het EVRM verbiedt «folteringen of (...) onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen». Volgens artikel 14 van het EVRM, [...].

Bovendien is in overweging 17 van Richtlijn 2011/95/EU het volgende bepaald : [...].

In dezelfde geest, volgens artikel 29 van Richtlijn 2011/95 : [...].

Op vergelijkbare wijze bepaalt artikel 30 van Richtlijn 2011/95/EU dat [...].

Artikel 32 van dezelfde richtlijn bepaalt : [...].

In casu beroept het CGVS zich op het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten om aan te nemen dat de situatie in Griekenland in overeenstemming is met haar verplichtingen uit hoofde van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM.

Dit in artikel 33 §2 a) van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU vastgestelde en door het HvJEU in herinnering gebrachte beginsel (Ibrahim e.a., C-438/17, 19 maart 2019, §§ 83-85) veronderstelt echter dat de lidstaten personen die ze als vluchteling hebben erkend, op dezelfde wijze behandelen als hun eigen onderdanen. Inderdaad oordeelde het HvJ (arrest van 19 maart 2019 - zaak C-297/17) dat : [...].

In toepassing van hetgeen het HvJEU in herinnering heeft gebracht, maar ook van artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet, dienen de relevante documenten betreffende de situatie in Griekenland te worden geanalyseerd. Anders zou de bij artikel 4.3 a) van richtlijn 2011/95 vereiste verplichting tot samenwerking worden geschonden.

De realiteit in Griekenland toont duidelijk aan dat er sprake is van rechtstreekse discriminatie tussen vluchtelingen en Griekse burgers, zoals blijkt uit het verslag-Nansen van 2020 (NANSEN - Situation des bénéficiaires de protection internationale en Grèce, disponible sur [url] : [...]

In een recent verslag staat dat de toegang tot sociale bijstand bijzonder moeilijk is voor vluchtelingen in Griekenland. De toegang tot deze sociale bijstand vereist met name het bezit van verscheidene documenten die bijzonder moeilijk te verkrijgen zijn, en binnen een bijzonder lang termijn (RSA, « Beneficiaries of international protection in Greece Access to documents and socio-economic rights », maart 2021, beschikbaar : [url], p. 6) (stuk 7): [...]

Ook wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, blijft er ongelijkheid bestaan tussen vluchtelingen en Griekse onderdanen: [...]

Deze ongelijkheden gelden ook voor de toegang tot huisvesting en integratievoorzieningen : [...]

Bijgevolg kunnen de Belgische autoriteiten verzoeker niet de vluchtelingenstatus weigeren op grond dat hij in Griekenland reeds dezelfde bescherming geniet, aangezien Griekenland vluchtelingen op discriminerende wijze behandelt en haar internationale verplichtingen schendt. Het CGVS schendt ook zijn verplichtingen door verzoeker elke bescherming te ontfangen.

Wanneer uit betrouwbare en actuele bronnen blijkt dat vluchtelingen anders worden behandeld dan de onderdanen van de Lidstaat wat betreft een fundamenteel recht als sociale bescherming, dat een door artikel 1 van het Handvest gewaarborgde menselijke waardigheid is, kan het beginsel van wederzijds vertrouwen niet prevaleren boven de noodzaak van een doeltreffende bescherming.

• Aangaande de kwetsbaarheid van verzoekers

Ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming hebben verzoekers verschillende medische rapporten overgelegd, alsmede attesten van psychologische follow-up.

Meneer S.S.B.H. krijgt zeer regelmatig psychologische follow-up. Hij presenteert « des symptômes d'anxiété généralisée se manifestant par de la fébrilité (sensation d'être à bout), de la fatigue, des ruminations mentales, de l'irritabilité, des insomnies et des cauchemars ainsi que du stress en permanence (...). De plus, la récente fausse couche de sa femme a particulièrement contribué à la détérioration de l'état psychologique (...) » (psychologisch verslag dd. 6 mei 2021 - zien het administratief dossier).

Mevrouw S.B.A.A. krijgt ook psychologische bijstand. Ze vertoont verschillende symptomen: « un état de choc, un profond mal-être, de la frustration, un sentiment d'injustice et de dévalorisation, des migraines ainsi qu'une sensation d'oppression à la poitrine et à la gorge » (psychologisch verslag dd. 20 juni 2021 - zien het administratief dossier). Sinds haar aankomst in België heeft Mevrouw S.B.A.A. als gevolg van haar psychologisch toestand verschillende miskramen gehad.

Eenzijds in een arrest nr. 221.242 van 15 mei 2019, herinnert Uw Raad eraan dat : [...]

Boeken over de psychologie van vluchtelingen illustreren de moeilijkheid om vervolging als gevolg van trauma's te beschrijven: [...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak I v. Zweden van 5 september 2013 herinnert er in dit verband aan dat van asielzoekers niet kan worden verwacht dat zij een volledig samenhangend verslag geven van de traumatische gebeurtenissen waarvan zij het slachtoffer zijn geworden (I. v. Suède, § 61).

Uit de bestreden beslissingen blijkt echter niet dat het CGVS bij de analyse van de verklaringen van verzoekers rekening heeft gehouden met hun psychologische toestand.

Uw Raad heeft al erkend dat de psychologische toestand van een verzoeker om internationale bescherming de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen kan rechtvaardigen/uitleggen: [...]

In casu heeft het CGVS verzoekers verweten dat ze tegenstrijdige verklaringen hadden afgelegd over de plaatsen waar ze in Griekenland hadden geslapen (hoofdzakelijk in een kamp, en soms buiten het kamp). De psychologische toestand van Mevrouw S.B.A.A., alsmede het feit dat zij momenteel gedesoriënteerd is ten gevolge van de miskramen die zij heeft gehad, verklaren echter deze tegenstrijdigheden. Verzoekers bevestigen de verklaringen die Meneer S.S.B.H. tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd.

Anderzijds heeft Uw Raad al geoordeeld dat: [...]

Het CGVS heeft niet op geldige wijze rekening gehouden met de psychologische toestand van verzoekers en met de gezinssamenstelling. Meneer S.S.B.H. en Mevrouw S.B.A.A. zijn ouders van vier minderjarige kinderen. Deze factoren maken hen kwetsbaarder. Het CGVS had ook rekening moeten houden met het feit dat de terugkeer van verzoekers naar Griekenland noodzakelijkerwijs hun psychologische toestand zou verslechteren. Met hun kwetsbaarheid en hun specifieke profiel, in combinatie met de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland (zie hieronder), werd niet naar behoren rekening gehouden. Aldus heeft het CGVS artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet geschonden.

• Aangaande de situatie van verzoekers en van personen die internationale bescherming genieten in het algemeen in Griekenland

Ten eerste volgens de artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet : [...].

In casu betwist het CGVS niet dat verzoekers in Griekenland (ernstige) moeilijkheden hebben ondervonden. Het feit dat verzoekers na ontvangst van hun reispaspoorten geen financiële bijstand meer hebben ontvangen van de Griekse autoriteiten, wordt dus niet betwist.

In dit verband stelt de CGRA eenvoudigweg dat [...]

In een gelijkaardige zaak, heeft Uw Raad geoordeeld dat: [...] (RvV - arrest nr. 233.121 van 25 februari 2020)

Dezelfde redenering moet in casu worden gevolgd, zodat de bestreden beslissingen ten minste nietig moeten worden verklaard.

Bovendien mag het CGVS niet op geldige wijze aanvoeren dat verzoekers en hun kinderen door bepaalde personen kunnen worden geholpen in geval van terugkeer naar Griekenland. Enerzijds is het niet aan individuen - maar aan de Griekse autoriteiten - om voor verzoekers te zorgen. Anderzijds is de redenering van het CGVS volledig hypothetisch. Zo verklaarde Meneer S.S.B.H. met betrekking tot de Grieken die hen geholpen hebben toen zij nog in Griekenland woonden, het volgende: [...] Sinds hun vertrek uit Griekenland hebben verzoekers geen contact meer met deze mensen. De andere mensen die zij in Griekenland kenden, zijn er niet meer.

Ten tweede kan de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de wet van 15 december 1980 niet leiden tot de terugkeer van een persoon die om internationale bescherming verzoekt naar een land waar hij zou worden blootgesteld aan een behandeling die verboden is door artikel 4 van het Handvest en door artikel 3 van het EVRM, zelfs indien dit land hem, zoals in het onderhavige geval, als vluchteling heeft erkend (RvV - arresten nr. 221.220 van 18 oktober 2018 en 233.121 van 25 februari 2020).

Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten moet worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een overdracht van de persoon die om internationale bescherming verzoekt, en a fortiori van een erkende vluchteling, als de rechterlijke instantie waarbij een beroep wordt ingesteld, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingscriterium van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, vaststelt dat dit risico voor die persoon daadwerkelijk bestaat aangezien hij in geval van overdracht, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie kan terechtkomen (HvJ - arrest van 19 maart 2019 - zaak C-163/17).

Volgens artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet: [...]. Aangezien artikel 57/6 slechts in één mogelijkheid voorziet en artikelen 48/5 en 48/7 de bewijslast omkeert, staat het aan het CGVS zelf om concreet aan te tonen dat verzoekers nog steeds een daadwerkelijke bescherming in Griekenland genieten, en niet aan verzoekers om het negatieve bewijs te leveren dat ze deze niet langer genieten. De zorgvuldigheidsplicht vereist ook dat het CGVS dit doet.

In dit verband heeft Uw Raad al geoordeeld dat: [...] (RvV - arrest nr. 224.056 van 17 juli 2019)

Het administratief dossier bevat geen informatie over de situatie van vluchtelingen in Griekenland in 2021. Het CGVS toont niet aan dat verzoekers zich op deze manier niet in een situatie van extreme materiële deprivatie zullen bevinden. Het was aan het CGVS om de mogelijkheden voor verzoekers om onderdak, werk en gezondheidszorg te vinden, uiteen te zetten. Een dergelijke "analyse", zonder verwijzing naar enig document of recente concrete informatie over Griekenland, schendt artikel 48/6 §5 van de Vreemdelingenwet: [...].

Ook de criteria van artikel 57/6/1 §3 van de wet zijn om dezelfde redenen van toepassing: [...]

Uit de beschikbare documentation blijkt dat: [...]

Het CATDM-collectief toont op zeer volledige wijze de aanzienlijke gevolgen aan van de bezuinigingen die het personeel in de gezondheidszorg en in het algemeen in hun sector hebben moeten doorvoeren, met als logisch gevolg een duurdere gezondheidszorg, en dus ontoegankelijk voor een groot deel van de bevolking : [...]

Het Grootstedelijk Sociaal Dispensarium van Elliniko (MKIE) spreekt in een persbericht van 11 november 2020 zelfs van de ineenstorting van het Griekse openbare gezondheidsstelsel.

Deze moeilijkheden zijn nog groter voor vluchtelingen: [...]

Uit het verslag AIDA - Update juni 2021 blijkt ook dat de toegang tot sociale bijstand bijzonder moeilijk is voor vluchtelingen in Griekenland (stuk 4): [...]

Nog steeds volgens het verslag AIDA - Update juni 2021 (beschikbaar op: [url](#)) (stuk 4): [...]

Deze informatie bevestigt de verklaringen van verzoekers, die verklaren dat ze ondanks hun inspanningen niet de kans hebben gekregen om in Griekenland werk te vinden. In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, zijn hun verklaringen op dit punt niet tegenstrijdig. In werkelijkheid is hun gezondheidstoestand zodanig dat ze bepaalde soorten werk niet kunnen doen (te fysiek). Desondanks was Meneer S.S.B.H. op zoek naar een werk die hij kon doen. Ondanks zijn indringende verzoeken werd hem geen enkel aanbod gedaan en werd hij door niemand aanvaard. Ook Mevrouw S.B.A.A. zocht werk. Zij hebben spontaan een aanvraag ingediend en zijn naar de Verenigde Naties gegaan voor hulp bij hun zoektocht (CGVS Meneer S.S.B.H., p. 9). Ten slotte hebben verzoekers deze moeilijkheden niet aan de DVZ meegedeeld omdat ze niet wisten dat ze moesten spreken over de bekende problemen met de opvang in Griekenland.

Bovendien bevestigt de beschikbare documentatie dat zowel asielzoekers als erkende vluchtelingen het slachtoffer zijn van racistische aanvallen: [...]

Deze informatie bevestigt de vrees van Meneer S.S.B.H. en Mevrouw S.B.A.A. voor mishandeling als gevolg van het in de kampen en meer in het algemeen in Griekenland heersende racisme.

Bovendien vermeldt the « ELENA Weekly Legal Update » een arrest van de Duitse Hoge Administratieve Rechtbank (Oberverwaltungsgericht NRW, 11 A 1564/20.A) waarin het Hof oordeelde dat het zeer onwaarschijnlijk is dat een asielzoeker in aanmerking komt voor de minimummiddelen en dat er een risico bestaat dat artikel 3 EVRM in Griekenland wordt geschonden: [...] (stuk 5).

Dit arrest is ook vermeld op de informatieve website "Infos Migrants" (stuk 6): [...]

In dezelfde zin blijkt uit het verslag AIDA - Update juni 2021 dat : [...] (stuk 4)

België mag er in casu niet onkundig van zijn dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat verzoekers, indien zij naar Griekenland zouden worden teruggestuurd, in een situatie van extreme materiële ontbering zouden komen te verkeren waarin zij niet in staat zouden zijn in hun meest elementaire behoeften te voorzien, en die hun lichamelijke en geestelijke gezondheid zou schaden en hen in een toestand van vernedering zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zien in dezelfde zin EHRM, 21 januari 2011, MSS vs. België en Griekenland, CE:ECHR:2011:0121 JUD003069609, § 252 à 263). Evenzo stelt het HvJ in het arrest van 16 juli 2020 (zaak C-517/17) : [...] Het was aan het CGVS om na het persoonlijk onderhoud uit te sluiten dat verzoekers bij terugkeer naar Griekenland een ernstig risico zouden lopen op vernederende behandelingen, en het is aan uw Raad om dit niet alleen uit te sluiten, maar om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren geactualiseerde elementen met betrekking tot het door het recht van de Unie gewaarborgde niveau van bescherming van de grondrechten, aan te tonen dat zij niet aan een dergelijke behandeling zouden worden onderworpen, hetgeen onmogelijk was bij gebreke van de minste door het CGVS overgelegde informatie. Gelet op de huidige situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland moet worden geconcludeerd dat verzoekers, indien ze naar Griekenland zouden worden teruggestuurd, zich in een situatie van extreme materiële deprivatie zouden bevinden en geen beroep zouden kunnen doen op de bijstand van de Griekse autoriteiten.

Volgens artikel 49 van de Vreemdelingenwet : [...].

Volgens artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 : [...]

Deze bepaling voorziet in voorwaarden inzake verblijfsduur en onbeperkt verblijf die de wet niet voorziet; zij is zelfs onverenigbaar met de wet door een onbeperkt verblijf te eisen terwijl de wet slechts een verblijfsrecht biedt ; in casu zijn verzoekers toegelaten tot verblijf en er is geen enkele reden waarom hun vluchtelingenstatus niet bevestigd zou moeten worden.

Aangezien verzoekers legaal verblijven, niet alleen vanwege hun status van erkende vluchtelingen, maar ook als asielzoekers, vragen ze om bevestiging van hun vluchtelingenstatus."

2.2. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers de volgende stukken:

"4. AIDA Report - Update juni 2021.

5. ELENA Weekly Legap Update, 5 februari 2021, beschikbaar op : [url]
6. Infos migrants, "German court rules that refugees cannot be deported to Greece", 24 januari 2021, beschikbaar op: [url]
7. RSA, "Beneficiaries of international protection in Greece Access to documents and socio-economic rights", maart 2021, beschikbaar op: [url]".

2.3. Bij aanvullende nota van 7 maart 2022 voegen verzoekers de volgende stukken:

- "1. Psychologisch rapport, dd. 18.02.2022
2. Brief aan Europese Commissie door 6 Schengen lidstaten".

2.4. Bij aanvullende nota van 16 maart 2022 voegen verzoekers de volgende stukken:

- "1. Psychologisch rapport S.S.B.H., dd. 14.03.2022
2. Psychologisch rapport S.B.A.A., dd.14.03.2022".

Beoordeling

3. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming."* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

4. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. Uit de EURODAC search results blijkt dat verzoekers in Griekenland internationale bescherming kregen toegekend. Dit wordt door verzoekers niet betwist.

5. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

Verzoekers kunnen dit vermoeden weerleggen wanneer ze aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen

raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekers naar Griekenland tot gevolg heeft dat ze vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekers niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

6. Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift hun kwetsbaarheid. Ze klagen aan dat verweerder niet op geldige wijze rekening heeft gehouden met de psychologische toestand van verzoekers en met hun gezinssamenstelling, met name dat ze vier minderjarige kinderen hebben. Verweerder had volgens hen ook rekening moeten houden met het feit dat de terugkeer van verzoekers naar Griekenland noodzakelijkerwijs hun psychologische toestand zou verslechteren. Ze besluiten dat niet naar behoren rekening werd gehouden met hun kwetsbaarheid en hun specifieke profiel, in combinatie met de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland.

Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers in augustus 2014 in Irak getuige waren van de grote etnische zuiveringsactie van Daesh tegen de Jezidi's. Daesh vielen de Jezidi-dorpen in hun regio aan, waarna verzoekster met haar kinderen naar Syrië vluchtte. Verzoeker bleef in Irak, maar toen Daesh enkele dagen later naderbij kwam, vluchtte hij naar de Sinjar-berg. Wanneer hij van de Sinjar-berg naar Syrië vluchtte, werd het konvoi waarin hij reisde aangevallen en overleefden er maar 5 van de 50 personen deze aanval. Verzoeker raakte zwaar gewond en werd in Syrië geopereerd. Hierna woonden verzoekers en hun kinderen in een vluchtelingenkamp Sharya in provincie Dohuk, tot ze in september 2017 Irak verlieten. Deze versie van de feiten wordt door verweerder niet betwist. De vaststelling dat verzoekers in Griekenland internationale bescherming werd toegekend, wijst erop dat de Griekse autoriteiten van oordeel waren dat het leven van verzoekers in gevaar zou zijn bij een terugkeer naar Irak.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat verweerder de psychologische problemen van verzoekers niet betwist. Aan verzoeker werden ook steunmaatregelen verleend en het persoonlijk onderhoud werd gevoerd met een *protection officer* met expertise in het interviewen van kwetsbare personen.

Uit het psychologisch verslag van 6 mei 2021, neergelegd bij het Commissariaat-generaal, blijkt dat verzoeker lijdt aan symptomen van gegeneraliseerde angst die zich manifesteert door nervositeit, vermoeidheid, overpeinzingen, prikkelbaarheid, slapeloosheid en nachtmerries en constante stress. Het recente miskraam van verzoekster zou hebben bijgedragen aan de verslechtering van zijn psychische toestand. Het psychologisch verslag van 20 juni 2021, neergelegd bij het Commissariaat-generaal, stelt dat verzoekster lijdt aan een staat van shock, een diepe malaise, frustratie, een gevoel van onrecht en waardeloosheid, migraine en een gevoel van druk op de borst en keel. Uit het psychologisch rapport van 18 februari 2022, toegevoegd aan de aanvullende nota van 7 maart 2022, blijkt dat verzoeker symptomen vertoont van gegeneraliseerde angst, wat resulteert in een terugtrekking wegens de door van zijn procedure en dat hij lijdt aan PTSD als gevolg van de rassendiscriminatie die hij tijdens zijn migratiereis heeft ondervonden. Het psychologisch rapport van 14 maart 2022, toegevoegd aan de aanvullende nota van 16 maart 2022, voegt inzake verzoeker toe dat hij PTSS heeft ten gevolge van de discriminatie op grond van ras en godsdienst tijdens zijn migratiereis, alsook het feit dat hij getuige was van vele gruwelijke martelingen van zijn volk en dat hij bijzonder getroffen werd door de recente miskraam van zijn vrouw. Inzake verzoekster stelt het psychologisch rapport van 14 maart 2022, toegevoegd aan de aanvullende nota van 16 maart 2022, dat zij een depressie vertoont die leidt tot een terugtrekking vanwege de duur van haar procedure en de leefomstandigheden in de centra, dat zij meerdere miskramen heeft gehad omdat de gynaecologische verzorging niet is aangepast aan haar omstandigheden die bepaalde voorzieningen vereisen en dat zij bijzonder getroffen werd door de recente miskraam.

Verzoeker en verzoekster zouden volgens voornoemde attesten zorg, specifieke ondersteuning en de instandhouding van het therapeutisch proces vereisen.

7. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekers niet tot een besluitvorming komen inzake de vraag of de door Griekenland geboden bescherming effectief en toereikend is of zal zijn, in het licht van de aangebrachte

informatie omtrent de psychologische toestand van verzoekers. Gelet op de in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie aangaande (de toegang tot) de gezondheidszorg in Griekenland, samengenomen met de psychologische kwetsbaarheid van verzoekers, kan de vraag worden gesteld of ze thans wel over de vermogens beschikken om hun rechten als internationaal beschermden te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

8. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ontbeert de nodige onderzoeksbevoegdheid om verzoekers' kwetsbaarheid binnen de context van de actualiteit en/of effectiviteit van de verleende EU-bescherming nader te onderzoeken, temeer gezien verweerder geen informatie aangaande (de toegang tot) de gezondheidszorg in Griekenland toevoegt aan het administratief dossier. Derhalve ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 augustus 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS